

at drøfte den politiske Situation og „Femte Juni“s Forhold til den.“

Jørgen Højbo oplyste, at han havde givet Tanken sin Tilslutning, og Gjørup erklærede det for paatrængende nødvendigt, at Mødet blev bragt i Stand hurtigst muligt. „Femte Juni“ var jo endnu i manges Øjne Partiets Hovedorgan, fordi Enslevs Navn stod paa det. Men hvilken Dom skulde Eftertiden fælde over et Parti, der tillod, at selve dets Æresformand skovlede Penge ind fra en Avis, som paa den gemeneste Maade forfulgte Partiets bedste Mænd?

Tyrstrup indvendte her imod, at det var Samuelsen, der var Bladets Redaktør og ansvarlig for dets Indhold, ikke Enslev.

„Men Enslev er „Femte Juni“s Udgiver,“ svarede de andre. Og Lærer Tanning fortsatte: „Trods alle vore Henstillinger er Bladets Tone bleven den samme. Nu maa der gøres en Ende paa Forargelsen. Jeg siger det lige ud: det er uanstændigt, at den Mand endnu sidder som Partiets Formand, og mit private Forslag skal være det, at han ved Aarsmødet i November udenvidere nedstemmes.“

Skønt det Ønske, der her blev udtalt i Hidsighed, temmelig nøje svarede til, hvad de andre tænkte i Stilhed, efterfulgtes Ordene af forlegen Tavshed, og Gjørup saae sig forsigtigt omkring for at overbevise sig om, at ingen andre havde hørt noget.